

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 154/2012

af 15. februar 2012

om ændring af forordning (EF) nr. 810/2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er nødvendigt at præcisere reglerne om transit gennem internationale områder i lufthavne for at sikre retssikkerhed og gennemsigthed.
- (2) Tredjelandstatsborgere, som er genstand for kravet om lufthavnstransitvisum i medfør af artikel 3, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)⁽²⁾, og som har et gyldigt visum, der er udstedt af en medlemsstat, Canada, Japan eller USA, eller som har en gyldig opholdstilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, Andorra, Canada, Japan, San Marino eller USA, er fritaget for kravet om lufthavnstransitvisum. Det bør præciseres, at denne fritagelse også gælder personer med et gyldigt visum eller en gyldig opholdstilladelse, der er udstedt af medlemsstater, som ikke deltog i vedtagelsen af forordning (EF) nr. 810/2009, og af medlemsstater, som endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud.
- (3) Med hensyn til tredjelandstatsborgere med et gyldigt visum, bør fritagelsen gælde, når de rejser til det udstedende land eller til ethvert andet tredjeland, og når de efter anvendelse af visummet vender tilbage fra det udstedende land.
- (4) Målet for denne forordning, nemlig at præcisere reglerne om transit gennem internationale områder i lufthavne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Euro-

pæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (5) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽³⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale⁽⁴⁾.
- (6) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁵⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁽⁶⁾.
- (7) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁷⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU⁽⁸⁾.
- (8) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁸⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 19.1.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.2.2012.

⁽²⁾ EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.

- (9) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁽¹⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (10) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁽²⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (11) For så vidt angår Cypern udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (12) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3, stk. 5, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 810/2009 affattes således:

- »b) tredjelandsstatsborgere, der har en gyldig opholdstilladelse, som er udstedt af en medlemsstat, som ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, eller af en medlemsstat, som endnu ikke anvender bestemmelserne i Schengenreglerne fuldt ud, eller tredjelandsstatsborgere, der har de gyldige opholdstilladelser, som er anført på listen i bilag V, og som er udstedt af Andorra, Canada, Japan, San Marino eller USA, som garanterer betingelsesløs tilbagetagelse af ihændehaveren
- c) tredjelandsstatsborgere, der har et visum, som er gyldigt i en medlemsstat, som ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, i en medlemsstat, som endnu ikke anvender bestemmelserne i Schengenreglerne fuldt ud, eller i Canada, Japan eller USA, når vedkommende rejser til det udstedende land eller til ethvert andet tredjeland, eller når vedkommende efter anvendelse af visummet vender tilbage fra det udstedende land«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. februar 2012.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
N. WAMMEN
Formand

⁽¹⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.